

רע"פ 4265/15 - רפאל דדון נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירת איומים

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

var MareMakom = "רעפ 4265/15 - רפאל דדון נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(2), 12972(22/06/2015)";
{;p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

רע"פ 4265/15

כבוד השופט א' שהם
רפאל דדון
נגד

לפני:
המבקש:

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 20.5.2015, בעפ"ג 18854-12-14, שניתן על-ידי כב' השופטים י' אלון - נשיא; י' צלקובניק; ו-י' עדן

בשם המבקש: עו"ד בועז קניג

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים י' אלון - נשיא; י' צלקובניק; י' עדן), בעפ"ג 18854-12-14, מיום 20.5.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באילת (כב' השופט י' טופף), בת"פ 3385-12-13, מיום 29.10.2014.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבקש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור. בהחלטתי מיום 18.6.2015, נעתרתי לבקשה והוריתי על עיכוב ביצוע

העונש.

רקע והליכים קודמים

3. ביום 6.1.2014, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המבקש, עולה כי ביום 29.11.2013, בסמוך לשעה 01:00, הוא התבקש לעזוב פאב בו הוא שהה, על-ידי אחד מבעלי הפאב (להלן: המתלונן). בעקבות זאת, קרא המבקש לעבר המתלונן: "אני ארצח אותך, אני אשתה לך את הדם [...] אני אזיין אותך". בהמשך, אחז המבקש בצווארון חולצתו של המתלונן, ודחף אותו בידיו.

4. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיו של המבקש, ציין בית משפט השלום, כי מדובר בעבירות שהתרחשו על רקע אירוע אלים קודם בפאב, בו היה המבקש מעורב, והמתלונן הצביע עליו כאחראי. בגין אותו אירוע, הורשע המבקש בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונידון למאסר בפועל. המבקש, כך הסיק בית משפט השלום, "היה מונע מרגשי נקם ולא בכדי איים ותקף את המתלונן". לאור זאת, הדגיש בית משפט השלום, כי במקרה דנא מדובר "במעשים מתוכננים היטב", וכי "מידת אשמו של [המבקש] רבה מאוד, ולו חלק מרכזי ועיקרי במהלך הדברים". אחר הדברים האלה, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה נע בין 3 חודשי מאסר, שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. לשם קביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית משפט השלום לקולת העונש, את הודאתו של המבקש בכתב האישום המתוקן; ואת נסיבותיו האישיות. לחובת המבקש, זקף בית משפט השלום את "עברו הפלילי העשיר", הכולל הרשעות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש; גניבה; איומים; סחר בסמים מסוכנים, וכיוצא בכך. לפני סיום, ציין בית משפט השלום כי המבקש הופנה לממונה על עבודות שירות, אלא שבעקבות הימצאות שרידי סם בבדיקה שנערכה לו, הוא לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. בעקבות זאת, דן בית משפט השלום את המבקש ל-4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; והפעיל עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי, שהושת על המבקש (ת"פ 32374-07-12), כך ש-3 חודשים ירוצו בחופף, וחודש אחד ירוצה במצטבר. עוד הושת על המבקש, 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה; והתחייבות כספית בסך 8,000 ₪, לבל יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה.

5. המבקש לא השלים עם תוצאה זו, וערער עליה לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו כי:

"לאחר בחינת הדברים לא מצאנו מקום להתערב בגזר הדין. אכן, בית משפט השלום רצה לבחון אפשרות של ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, אולם [המבקש] הוא זה שמנע את הדבר בכך שצרך סמים, כפי הנראה, וכפי שלימדו תוצאות הבדיקות שנערכו עבור הממונה. נוסף ונציין, כי בעברו של [המבקש] הרשעות קודמות לא מעטות, לרבות עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים, וכן עבירות אלימות. בכל הנסיבות האלה, איננו מוצאים פגם לא במסקנת הממונה כי לא יסכנו עבודות שירות [למבקש] ובוודאי שלא במסקנת [בית משפט השלום] בגזר הדין כאשר קבע כי עונש המאסר, הקל יחסית, ירוצה במאסר של ממש".

הבקשה לרשות ערעור

6. הבקשה שלפניי נסובה על רצונו של המבקש להמיר את רכיב המאסר בפועל שהושת עליו, לריצוי על דרך של עבודות שירות. נטען בבקשה, כי מטעמי צדק מיוחדים, יש מקום לאפשר לו "הזדמנות שנייה לפנות לממונה על עבודות השירות, ולהיבדק שוב". בגדרי טענה זאת, צירף המבקש לבקשתו חוות דעת פרטית, מיום 16.6.2015, המצביעה על כי גופו, דהיום, "נקי מכל סם". המבקש הוסיף וטען, כי עניינו מעורר את השאלה "אימתי יופנה נאשם לבדיקה חוזרת מטעם הממונה על עבודות השירות לבחינת אפשרות ריצוי עונשו על דרך של עבודות שירות", וזאת "על מנת למנוע את המצב השרירותי הקיים כיום, ולפיו נאשם פלוני מופנה לבדיקה נוספת, בעוד שנאשם פלמוני לא זוכה לאותה בדיקה חוזרת". לבסוף, הטעים המבקש, כי ריצוי מאסרו על דרך של עבודות שירות, יממש את כוונתה המקורית של הערכאה הדיונית.

דין והכרעה

7. נודעת היא ההלכה, לפיה בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבלנה במשורה, ובמקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים לבקשה, או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין חמור או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015) (להלן: עניין אמסלם); רע"פ 2744/15 דרדיק נ' מדינת ישראל (17.6.2015); רע"פ 4022/15 יוסף נ' מדינת ישראל (14.6.2015)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובצירופותיה, שוכנעתי, כי היא אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ומטעם זה בלבד דינה להידחות.

עוד יש להדגיש, כי בקשתו של המבקש נסובה על חומרת העונש שנגזר עליו. כידוע, טעם זה, ככלל, אינו מצדיק מתן רשות ערעור, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה לעבירות דומות (עניין אמסלם, רע"פ 2945/15 אבו חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015); רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת

ישראל (15.4.2015)). במקרה שלפנינו, לא סטו הערכאות הקודמות ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות ענישה זו.

8. למעלה מן הצורך, אציין כי אין בידי לקבל את טענתו של המבקש גם לגופו של עניין. המבקש טוען, כאמור, כי ראוי ליתן לו הזדמנות נוספת להראות כי הוא מתאים לריצוי מאסרו על דרך של עבודות שירות. טענה זו של המבקש אינה מקובלת עליי, שהרי, וכפי שציין בית משפט השלום, לחובתו של המבקש הרשעות קודמות רבות, בעבירות אלימות, איומים, גניבה, סחר בסמים, וכיוצא באלה. ועוד יש לזכור, כי נגד המבקש היה תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי, בעת שביצע את העבירות מושא בקשת רשות ערעור זו. עולה מן המקובץ, כי למבקש ניתנו הזדמנויות די והותר להיטיב את דרכיו, ואינני מוצא כל הצדקה ליתן לו הזדמנות נוספת.

עוד יש להזכיר, כי תוצאת בדיקתו של המבקש על-ידי הממונה על עבודות שירות נקבעה, על בסיס התנהגותו של המבקש עצמו, שבחר לצרוך סמים, עובר לבדיקתו. במצב דברים זה, אין לו למבקש, אלא להלין על עצמו.

9. על יסוד נימוקים אלו, הנני דוחה את הבקשה למתן רשות ערעור.

10. לפיכך, מתבטלת בזאת החלטתי מיום 18.6.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל, אשר הוטל על המבקש. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בכלא דקל שבמתחם כלא באר שבע, ביום 13.7.2015, עד השעה 09:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ה (22.6.2015).

ש ו פ ט